

BEVRIJDING DOOR DE CANADEZEN

'k Heb ze zien liggen, hun lijken,
verminkt, ineengekrompen langs de dijken.

Krassende kraaien in de bomen,
hoog boven hun hoofd;
Ze hebben met hun offer
in al het goede geloofd.

Dagen en nachten hebben hun kameraden getreurd.
Ze vochten verbitterd en wisten het :
in die verschrikking
kon ook voor hen komen de beurt.

Vermoeidheid stond hun in d'ogen.
Van spanning konden velen niet eten.
Hoe zouden wij ooit
die doffe blik kunnen vergeten ?

Ze waren jong en naief,
het werd hun voorgesteld als een spel.
Wanneer ze eenmaal hier waren
kwamen die jongens terecht in een hel.

In al de volgende jaren
heeft de wereld niets bijgeleerd;
nog steeds worden er jonge mensen
door het vuur van granaten verteerd.

1 november 1992
G. Adriaenssens